

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ସନ

ସୁମର୍ଦ୍ଦ ନିରପେକ୍ଷ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଖବରକାଗଜ

visit us at
www.paryabekhyak.com

PARYABEKHYAK

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ସନ

Vol.25 . No.209 Bhubaneswar Wednesday September 28 2022

୨୫ମେ ବର୍ଷ ସଂଖ୍ୟା-୨୦୯ ଭୁବନେଶ୍ୱର, ବୁଝବାର, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୮, ୨୦୨୨

(୮ ଦିନ)

ମୁଦ୍ରା-୧.୩୦ ଟ ୧.୫୦

(Air Surcharge - 0.50P)

Member-INS

ଖୋଲୁଛି ଗୁମର, ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଅତିଥିରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୀରଙ୍କ ମାଁ !

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୭ । ୧୯ (ସ. ଏନ):

ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ବାହୁ ଅନୁହତତା କରିବାରେ ସାମାଜିକ ଆଧିକାରୀ ଏକ ମୋଦାନ ଅତିଥି ଅତିଥି ସଂପର୍କରେ ପ୍ରେସେର ସ୍ଵର୍ଗମା ଦେଲେ ବିଜେପି ନେହା ପ୍ରାତି ପଢିବା । ଭୁବନେଶ୍ୱର ବିଜେପି ଅତିଥିରେ ସେ ପ୍ରେସେର କରି କରିଥିଛି, ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ଆନୁହତତା ପୂର୍ବରୁ ଚାକର ଜଣେ ଦେଖ ଅନ୍ୟ ନାୟକ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହ କଥା ହୋଇଥିଲା । ମୋଦାନଙ୍କର କଥା କେବେ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ଆନୁହତତା କରିବେ ବୋଲି କରିଥିଲେ । ଏଥାରି ମନୀ ସମାର ଦାଶକୁ ଦାସୀ କରିଥିବା ମୋଦାନଙ୍କର କରିଥିଛି । ଏହାର ଅତିଥି ରେକର୍ଡ ରୁହି । ତେବେ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୀର ସମାର ଦାଶକ ବାଶ ଉପରେ କରିଥିଲେ । ସମାରଙ୍କ ସହ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର କାଙ୍ଗ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ମନୀ କରିଥିଲା ।

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନୀ ଏବଂ ମନୀର ସମାର କରିଥିଲେ ।

ଅନୁହତତା ନିଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ମନୀ

ମନ

ରାଧାନାଥ ରାୟ ଥୁଳେ ମୁଦ୍ରଣ ସ୍ଥଗନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ

କୁଳନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ପାଣ୍ଡାଚ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଭାବରେ ଆଧୁନିକ ସାହିତ୍ୟ ଗଢ଼ିବାରେ ଯେଉଁମାନେ ଆଗେଇ ଆଧୁନିକ ସାହିତ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ସବାରୁଗ୍ରେ, ସର୍ବପ୍ରଥମ ଓ ସର୍ବଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ କବିବର ‘ରାଧାନାତ ରାଯ়’। ତାଙ୍କର ସାରସ୍ଵତ ସାଧନାର ଜୀବନ ଥିଲା ଅନେକ କଷ୍ଟସାଧ ତଥା ସଙ୍କଟମୟ। ତଥାପି ସ୍ଵିତସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ଭାବେ ବିଚଳିତ ନହୋଇ ସେ ଯାହା ସୃଷ୍ଟିକଲେ ତାହା ହେଲା ଅନନ୍ୟ ସାଧାରଣ। ସେହି କିମ୍ବଦନ୍ତ ପୁରୁଷ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ମୋର ଚିରାମ୍ବଳ ନେବାବମର

ଉତ୍ତରାଞ୍ଜଳି ପ୍ରସାଦ

ହଳାବେଳର ଦୃଶ୍ୟକୁ କବି ଥିଲେ
ଶୀତଳା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ହେଲା
ପ୍ରାତି ତାରା ରବି କିରଣ
ପାଦା ବିଶ୍ଵାଦା ଚରଣେ
ତରେ ସେ ପ୍ରକାଶ କଲା

ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଛି । “ଚିଲିକା” ହେଉଛି ଉକୁଳ
ବିଳାସର ବିଳାସ ସ୍ଥଳୀ । ଏହାର ତାରରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ
ଫୁଲ, ଫଳ, ବୃକ୍ଷଲତା, ଗୁଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦିର ଚମକାର
ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଲେଖୁଥିଲା—“ସୁଯରେ ଢୁକ୍ରିର ଅବସାଦ
ନାହିଁ, ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ନୁଆ ଦିଶୁଆଇ ।” ଚିଲିକା
ବକ୍ଷରେ ଅନେକ ସନ୍ତୋଷଶାଳ ହୁଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ

ଏଷ୍ଟାର୍

(এক মনুষ্যকৃত সামাজিক ব্যবস্থা !)

A black and white portrait of a middle-aged man with dark hair and a well-groomed mustache. He is wearing a dark-colored shirt with horizontal stripes. The background is plain and light-colored.

ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଶରାରକ ସଂଯୋଜିତ ମାନସକ ଆସକ୍ତ ଭାବ ଜତତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଵାପନ ହେବା ଏବଂ ତଡ଼ପରବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗଳତା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପଛର ରହସ୍ୟଭୂତିକ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି:- ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜାତିର (୧୦ରେ ଜାତି ଅର୍ଥ ପ୍ରାକୃତିକ ଜାତି, ମନୁଷ୍ୟଭୂତ ପ୍ରଥାଗତ ଜାତି ନାହେଁ) ମଣିଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆକସ୍ମୀକ ଭାବେ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତି ଏକ କଠୋଲ ବନ୍ଦନ ସୃଷ୍ଟି ହେବା । ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜିନ୍ନଗତ ଶୁଣ, ଧର୍ମ, ବିଚର, ଚିତ୍ର ସଂଯୋଜିତ ମଣିଷଙ୍କ ସର୍ବଦିଗ ଆଚରଣରେ ସମାନ ମେଳ ନରହିବା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତି ଭାବେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁପ୍ରକାର ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ଖୋଲା ଆଦାନପ୍ରଦାନ ହେବା । ଏକ ଆକସ୍ମୀକ ମିଳନ ପରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକୁଷ୍ଟତା ଭାବ ରଖୁ ସମାଜର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ କୁଣ୍ଡଳ ଶାଶ୍ଵତ କରିବା । ମହିଳାଙ୍କ ସାମାଜିକ ଦୁର୍ବଳତା କାରଣରୁ ସହାନୁଭୂତି, ସୁରକ୍ଷାଜନିତ ବିଭିନ୍ନ ଷଡ଼ଯାନ୍ତିକ ସ୍ଵାର୍ଥ ମନୋଭାବ ରଖୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ପରିଗଳିତ କରିବା ପରିପାତ୍ର ହେବା । ସାମାଜିକ, ପାରିବାରିକ ସମାନତାର ତାଳମେଳ ନରହିଲେ ଉଭୟଙ୍କ ମନୋଭାବରେ ବିଷମତା ଦେଖାଯିବା । ପରିବାର ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ମଣିଷଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ କାରଣରୁ ବିଭିନ୍ନ ଷଡ଼ଯାନ୍ତିକ ପ୍ରରୋତ୍ତନାରେ ପଡ଼ି ନିଜଶ୍ଵ ବିପରୀତାରାକୁ କଲୁଷିତ କରିବା । କୌଣସି ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାର ପ୍ରତି ଅସମ୍ଯ ଭାବ ରଖୁ ବିଭିନ୍ନ ବଷ୍ଟ ପରିଜନ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ମାନଙ୍କ ସେହି ପରିବାର ତଥା ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ କଲୁଷିତ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଉଭୟ ପକ୍ଷର ପୈତୃକ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତି ଆକୁଷ୍ଟ ଭାବ ରଖୁ ଅପ୍ରାୟୀ ହେତୁ ଭାଗଣ ମନାନ୍ତର ଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେବା । ଉଭୟଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ବିଭିନ୍ନ ଭାବ ରଖୁ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛୋଟ, ବଡ଼ର ତତ୍ତଵ କରୁଥିବା । ଉପର୍ମୁଦ୍ର ସମୟର ଗୋଜଗାର ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା ନ କରି ଉଚାଭିଲାଷ କରିବା । କୌଣସି ସମାଜାବିହୀନ ସାମାଜିକ ମାନ୍ୟତାରହିତ ପ୍ରେମ ଦିବାହ କରିବା । ସର୍ବାଦୋ ସର୍ବଦିଗ ବିଷର ନକରି ଆକସ୍ମୀକ ଭାବେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଵାପନ କରି ପରବର୍ତ୍ତ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟର ସମାଜୀ କରି ଘୃଣାଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଭଲି ଆହୁରି ଅନେକ ବିଷୟ ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଆନ୍ତରିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୁର୍ବଳତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ, ଯାହା ଅଛ ବହୁତେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜୀ ସ୍ଵ ଅନୁଭୂତି ରହିଥିବା । ତଥାପି ବାହ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ସେହି ସମ୍ପର୍କର ସଂଙ୍ଗୀ ବୁଝିବା ସାଧାରଣ ନିର୍ବିଧଙ୍କ କ୍ଷମତା ବହିର୍ଭୂତ ରହି ଗଲିଥାଏ ଆମ ସମାଜ ।

ସେଉଁବୁ ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱାସରେ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଗଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ
କେବଳ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟତିତ ଆହୁରି ଥିଲେ ପ୍ରକାର
ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ସମାଜରେ, ଯାହାଏବୁ ସମୀକ୍ଷା କଲେ ଏକ
ଦେଖିବୁଚ ଅଧ୍ୟାୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଜୀବନଯାତ୍ରାର ଏହି କେତେକ ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକୁ
ସମୀକ୍ଷା କରି ଯଦି ଏକ ସନ୍ତୁଳିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ ନିଜୀସ୍ଵ ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ,
ତାହାହେଲେ ମଣିଷ ଶେଷ ସମୟରେ କିଂଚିତ ସୁଖରେ ରହିବା ସମ୍ଭାବନାକୁ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛେ କିମ୍ବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦିଗରେ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସଂଯୋଜିତ କରି ରଖି ସମାଜର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା
ମଣିଷର ଶେଷଜୀବନ ନିରାନୟ ହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପଡ଼େ, ଯାହାର
ଉପରେ କେହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାହିଁ; ବରଂ ନିଜକୁ ନିଜେ ମନମାନସରେ ଜାଳି
ଜାଳି ଶେଷନିଃଶ୍ଵାସ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହିଁ ପଢ଼ିବ । ଯେହେତୁ ଆସିଛୁ ଏକା ଯିବୁ
ଏକା ହୋଇ, ସାଥୀରେ ନୟିବେ କେହି, ତେଣୁ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଜରାକ
କରି ପରିବେଶନୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମାଜଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ଆନ୍ତରିକ ଭାବ ପୋଷଣ
କରିଥାଏ, ମଣିଷର ମୀଳର ଆବେଦନ ହେବା ପାଇବିଲା ଯେହିରେ ଆସିଥିଲା

କରୁଥିବା ମଣିଷର ଜୀବନ ଆନନ୍ଦମୟ ହେବା ସ୍ଵାଭାବକ ଯେଉଁଠ ବ୍ୟକ୍ତିକେନ୍ତକି
ସାର୍ଥି ଭାବ ରଖୁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ମଣିଷର ଜୀବନ ନିରାନନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ
ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାପରେ ! ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର
ଉପଯୁକ୍ତ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ ମୋହ, ମାୟା ସଂଘାତରେ !
ତଥାପି ଯିଏ ସେସବୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ କୌଣସି ଅସମ୍ଭବ ବିଷୟ ନୁହେଁ !
ଯାହାହେଉ ଅଞ୍ଚଳନାଟାର ଚରମସାମାରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଯିଏ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକ
ସମାଜରାଳ କରି ନିଜ ଚର୍ତ୍ତୁର୍ବାର୍ଷର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ
ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ରହିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବଂଚିବା ଶୈଳୀ ଏକ
ଭିନ୍ନ ରକମର ହେବା ସହିତ ଜୀବନ ଶେଷରେ ସହାନୁଭୂତିର ଆସର ଯଥେଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନଶାଳ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ସଭାବପୂର୍ବ ପ୍ରେମ
ବାଣ୍ଣିଲେ ଯେ ଆମ ଜୀବନ ସୁଖ, ଶାନ୍ତିମୟ ହେବ, ସେଥୁରେ ତିଳେହେଲେ
ଦିବିଧା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସାର୍ଥାନେଷା ବ୍ୟକ୍ତିକେନ୍ତିକ ସମ୍ପର୍କ ଅସମ୍ଭବରେ ଅସହଯୋଗର
ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରିବା କୌଣସି ଆଶ୍ରଯାନ୍ତିତ କଥା ନୁହେଁ... ! (ସମାପ୍ତ)
ପଞ୍ଜି କମାର ପାଣିଗାହୀ, ସୋସିଆଲ ଫୋରମ

(ଭାରତ), ଛଡ଼ପୁର, ଗଞ୍ଜାମ, ଦୂରଭାଷ: ୯୪୩୭୩୭୪୯୧୭

ପାତ୍ରକାନ୍ତ ଫାଟାହାଟ ଓ ଘରାହାଗ ଧିନ୍ୟବେଳେ ସମାଦିକଳ ଧାଇ
ବେଶ ମହିଷୁର୍ଷ ତା' ବ୍ୟତୀତ ଆପଣଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଥିବା ସମସ୍ୟା, ଆପଣମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ, ଆଶଙ୍କା ଓ ଉଦ୍‌ବେଶ ଆଦି
ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଆମେ ଉଦ୍‌ଗ୍ରାବି । ଇ-ମେଲ୍ କିମ୍ବା ଫାସ୍ଟ୍ ଜରିଆରେ
ଆପଣମାନେ ସିଧାସଲଖ ସମାଦିକଳ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରାମରେ ୧୮୪୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୨୮ ତାରିଖରେ ପିତା ସୁନ୍ଦର ନାରୀଯଣ ଓ ମାତା ତାରିଣୀ ଦେବାଙ୍କ କୋଳ ମଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ । ପାଂଚବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ହୋଇଥିଲେ ମାତୃହାନା । ଯଦିଓ ବିମାତା ଟାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟେ ଭଲ ପାଇଥିଲେ ତଥାପି ମାତୃ ବିଯୋଗ ଦୁଃଖ ତାଙ୍କର ସହଚର ହୋଇ ରହିଥିଲା । ମାଟିବଂଶ ଅବଧାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କରି ପିତାଙ୍କ କଠୋର ଶାସନ ଭିତରେ ସେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ଜଣେ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ର ଭାବେ ନିଜକୁ ଗତିଲେ । ୧୮୫୩ ମସିହାରେ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ସର୍ବୋତ୍ତମାନ ନମ୍ବର ରଖି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତର୍ବ୍ୟାପ୍ତି ହେବାସହ ୧୪ ଟଙ୍କା ମୁକ୍ତ ପାଇଥିଲେ । ବାଲ୍ୟ କାଳରୁ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳ ସ୍ଥାପନ୍ୟ ଓ ବୁଝଣ ଶାରାର ଥିଲା । ୧୮୫୪ ମସିହାରେ ରାଧାନାଥ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲର ଡ୍ରାଫ୍ଟ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଯୋଗଦେବା ସହ ସେ ସଂସ୍କୃତ, ବଜାଳା ଓ ଜୀବାଜୀ ଗ୍ରହମାନ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ପକ୍ଷିରମୋହନ ସେନାପତି, ରାଜା ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ପ୍ରଭୃତି ବହୁ ମାନ୍ୟଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହକର୍ତ୍ତରେ ଆସିଥିଲେ । ସେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ଯୋଗଦେବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟସୂଦନ ରାଓ ସେ ସ୍କୁଲର ଛାତ୍ର ଥିଲେ । ୧୮୭୦

ବିମୋହିତ ହେବାସନ୍ତ ସେ ଲେଖୁଛନ୍ତି, “ଆହା ଏ ଶୋଭାର ନାହିଁ ପଚାତ୍ତର, ଥିଲେ ଥୁବ ସ୍ଵର୍ଗ ମର୍ରେୟ ଅଗୋଚରା ।” ଶେଷରେ ଉକ୍ତଳ ଭାଷାର ଉନ୍ନତି ଯେ ନିଶ୍ଚଯ ହେବ ସେ ଆଶା ପୋଷଣ କରି ତାଙ୍କ ଚିତ୍ରମର ଝଳନ ହୋଇଛି “ମାନ୍ଦିବାଣି ତୋର

କୁଳାଣୀରୁ ରୁକ୍ଷ ତ ହୋଇଛି । ପାହାଲାଟି ତୋର
ତାମସା ରଜନୀ, ପୂର୍ବିଟ ଉକ୍ଳନ ଭାଷା କମଳିନୀ ।”
ଯେହିପରି ‘ଦୂରବାର’ ତାଙ୍କର ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ
ଚିତ୍ର ଓ ଶିଖ ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା

କାବ୍ୟ । ୧୯୪ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୨୯ ତାରିଖରେ
କଟକର ବାରବାଟୀ ଦୁର୍ଗ ପ୍ରାଣଶରେ ଗୋଟିଏ
ଦରବାର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଦରବାରରେ
ଜମିଦାର ଗୋବିନ୍ଦବଳ୍ଲୁଭ ରାଯଙ୍କୁ ରାୟବାହାଦୁର ଏବଂ
ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କୁ ମହାମହୋପାଧ୍ୟ ଉପାୟ
ଦେବାର ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵା ହୋଇଥିଲା । କାଉପୁର ଜମିଦାର
ଗୋବିନ୍ଦବଳ୍ଲୁଭ ରାଧାନାଥଙ୍କ ଉରିନୀପତି ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ
ଉପହାସ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏହା ରଚନା କରିଥିଲେ
ବୋଲି କେହି କେହି ମତ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏଥରେ କବି
ସେ କାଳର ରାଜା, ଜମିଦାର ଓ କ୍ଷମତାଭୋଗୀ ଶ୍ରେଣୀକୁ
କରୁ ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ରାଜା,
ଜମିଦାର, ଧନୀମାନଙ୍କ ଅନୀତି ଓ ଅତ୍ୟାଚାରର
ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ତିରଞ୍ଚାର କରି ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ଆହେ
ମାନଶୌଷ୍ଣ ଭୂପଳ ମଣ୍ଣଳୀ, ଦେଇଛ କି କୁଳ ଧର୍ମେ
ଜଳାଞ୍ଜଳି ।’ ସେମାନଙ୍କ ବତ୍ପଣକୁ ସମାଲୋଚନା
କରି ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ‘ଧର୍ମ ଏକା ସିନା ମହତ ପଣିଆ-
ଆଉ ବଢ଼ ପଣ ଅବେଳ ଦିନିଆ’ ଏବଂ ‘ବଢ଼ ପଣ
ସେହି, ଅନ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଯାର, ଯୌରରେ ଚହରୁଥାଏ ଏ
ସଂସାର ।’ ତାଙ୍କର ଏହି ମହନୀୟ ସାହିତ୍ୟକୃତିକୁ ଦେଖୁ
ବ୍ୟାସକବି ଫଳୀରମୋହନ କହିଥିଲେ ରାଧାନାଥଙ୍କ
ଉଳି ସମକଷ କବି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଦୂରୁଭ୍ରାତା । ସେ
ତାଙ୍କର ଉଳ୍ଳକ ଭ୍ରମଣ କବିତାରେ ରାଧାନାଥ ଓ ତାଙ୍କର
କାବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅମରତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ଧନ୍ୟ
ରାଧାନାଥ, ଦୁମ୍ବ ଜନମ ସଫଳ-ବ୍ୟାପି ରହିଅଛି କାର୍ତ୍ତି
ଓଡ଼ିଶା ମଣ୍ଣଳ, କେତେତ ଅଛନ୍ତି ରାଜା କେତେ
ଧନବନ୍ତ- କେଉଁ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଦୁମ୍ବ ପରି କାର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ?
- ପ୍ରସକାର, ଖୋଜ୍ବୀ, ମୋ:

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିକାନ୍ତିର

ସମାଧାନ

ଅନ୍ତିମ ପକ୍ଷନାୟକ

ଜ୍ଞାନ ଏକ ଆଧୁନିକ
ସୂରଗ ପୁଅର୍ତ୍ତିଏ ଥିଲା । ସେ
କିନ୍ତୁ ଖୁବ କୌତୁଳପରାଯଣ ।
ସବୁ କଥାକୁ କେବଳ ଯୁକ୍ତି ଓ
ଧ୍ୟାନକୁ ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଡାକୁ
ଆଧୁନିକନା ପରାଣ ଜାମ୍

ବୋଲି ଏକ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ଦିନେ ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଦେଖୁଲା ଜଣେ ଗୁରୁ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଶ୍ରମରେ ଗୋଟି ଏ ଶ୍ରୋକର ଅର୍ଥ ଏପରି ଭାବେ କୁହାଉଥିଲେ । ହେତୁ ପ୍ରଜାନ କାନ ଡେରିଲା ଏହି ଶ୍ରୋକ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲା, ତାହା ଏହିପରି ଥିଲା ।

ସମାଧାନ

ଅନୀତା ପଣନାୟକ

କପଢ଼ା ବାନ୍ଧିଥିବାର ଦେଖିଥିଲା । ସେମାନେ କାହିଁକି ଏପରି କରୁଛନ୍ତି ପଚାରିବାରୁ କୀଟପଡ଼ଙ୍ଗ, ଜୀବାଶ୍ଵଳକୁ ସେମାନେ ଯେପରି ନିଃଶ୍ଵାସ ଓ ପାତି ବାଟେ ମାରି ନ ଦିଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଖୀ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସବତ୍ର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ହେ ପ୍ରଜାନକୁ ଏହି ଉକ୍ତି ଏବଂ ନ ଥିଲା । ସେ ଏହାର କାହିଁବାରୁ, ଗୁରୁ କହିଲେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ କି ? ବଢ଼େଇଟିଏ ନଥିଲେ ତେବେ ହେବା ଅସମବା । ତେଣୁ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୱାଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ସେ ହୁ ସଂଭାରକର୍ତ୍ତା ଅଗ୍ରମରାଜ୍ୟର ମନୀଷର ଦେହରେ କେଉଁଥିଲେ ।

କବି ଦ୍ୟମାନ,
ତୁ ଉଗବାନ ।
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଲାଗି
ଶୁଣ୍ଡିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତା ବିନା
ଅସମ୍ଭବ ।
ଚିଠି ତାରି
ଗବାନ ଏ
ଲନକର୍ତ୍ତା ଓ
। ଉଗବାନ
ର ଅବସ୍ଥିତ
ସ ଯେହେତୁ
ଶରୀରର
ଜାନ ପ୍ରଜ୍ଞାନ
ପୃଷ୍ଠା ଶରୀର
ଉପସ୍ଥିତିର
ଶରୀରର

